

len törvény 130. §-sa értelmében nem intézkedik, érvényben fenntartatnak.

168. §. A mezei rendőrségről szóló 1840. IX. törvény-cikk, valamint szintén a vizek és csatornákról szóló 1840. X. törvény-cikk intézkedései, a mennyiben a jelen törvény-nyel ellenkeznek, hatályon kívül helyeztetnek.

169. §. A jelen törvény végrehajtásával a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi, továbbá az igazságügy- és a belügy-ministerek bizatnak meg.

Résztvegyen-e a magyar erdészet a jövő évi párisi kiállításon.

Az erdészek közül többen, és kétségkívül nem éppen olyanok, kiknek szavára ne lehetne és nem kellene adni, azon nézetben vannak, hogy az erdészetnek a nemzetközi kiállítások versenyterén nincs mit keresni.

Az erdőgazdaság kiállításra adható kereskedelmi tárgyai szemre kevésbé tetszetősek, izlésre a műipar készítményei között háttérben állók, alakra nem igen vonzó, súlyra és térfogatra pedig nehézkesek és terjedelmesek lévén, a nemzetközi kiállítások küzdterén értéköknek megfelelő elismerésre alig találhatnak.

Hogy is lehetne ez másképen? Az a darab fa, melyet a műértő közönség kiállítási vándorlása közepette oly kicsinylőleg megtekint, egyszerü valami; és legtöbbször még a magukat minden tudományágban tájékozottnak vélt tudósok is azt mondják: hiszen azt csak le kellett vágni; legkevesebbje tudja pedig azt, hogy mit kellett mindezzel a munkája gyümölcsét ritkán látó erdésznek tenni, míg levághatóvá lett, s míg oda juttathatott. Pedig ha valakinek valamely tárgy mikénti elő-

állításáról kellő tudása nincs, akkor annál bizonyára hiányzik a képesség is arra, hogy emennek értéke meghatározására vagy méltánylására alapos ítéletet mondhasson.

Aligha tagadhatná valaki, hogy így állunk az erdőszettel, melynek természetét és lényegét, fájdalom, igen sokszor még azok is alig ismerik, kik jövedelmök és jóllétök legnagyobb részét, vagy akár egészen is, csak az erdőnek köszönhetik. Az pedig ismét nyilván való, hogy a kiállítást látogató nagy közönség között csak elvétve akadnak szakértő szemek, mert a tulajdonképeni tanulmányozásra képes és ítéletre illetékes erdőgazdák igen szerény számban jelenhetnek ott meg.

És mi mégis szemben a valóság ezen nem csábító tükrével és szemben azzal, hogy a kiállítások már csaknem azon tetszelgő nőkké fajultak, kik *A*-nak, *B*-nek és *C*-nek s a többinek is kitüntetés jelző rózsát adnak: a meleg meggyőződés hangján mondjuk, hogy a jövő évi párisi kiállításon kereskedelmi szempontok által vezérelve részt kell vennünk.

Az indokok, melyek a bécsi kiállításban való tömeges részvételnket tanácsolták ma nem állanak ugyan; de kifejlődött e kiállítás szomoruan fényes megnyitásának napjától kezdve, egy addig még nem is sejtett csaknem csüggedésre sujtó olyan ok, mely a vállainkra nehezedett általános közgazdasági válság nyomasztó terhe alatt dörgő hangon kiáltja felénk: használjatok fel minden módot, minden legkisebb alkalmat, mely lehetőséget nyit östermelésre utalt országotok terményeiket értékesíthetni.

Ez azon indok, mely élénken sürget a párisi kiállításban való részvételre. Tudjuk, hogy Franciaország nem képes szükségletét saját erdősegeinek terméséből fedezni s az is áll, hogy Svéd-, Norvég- és Oroszországok sőt maga Amerika is a

számító kereskedő minden fogásával igyekeznek a francia fa-piaczokat saját faanyagukkal ellátni. De másfelől az is tény, hogy Magyarország, leszámítva a tölgy dongák gazdag kivitelét, habár kis mértékben is, szintén részt nyert már a francia faszükséglet kielégítésében; s ma nem csak a francia vaspályáig vagy Strassburgig utazhatunk magyar vasuti talpán, de párisi pipere czikkeket is küldenek hozzánk magyar fából készült ládába csomagolva, s az ujon épülő párisi palotáknál a velünk szintén komolyan versenyző osztrák fa mellett magyar deszka anyagokat is használhatnak fel.

Ma már tényé lett az, hogy nemcsak tölgyfát és nemcsak tengeri uton, de vasuton fenyőfa-anyagokat is küldhetünk Franciaországba. E körülmény pedig hathatósan ösztönöz arra, hogy résztvegyünk a kiállításon s kivitelre képes erdőterményeinkből minta-küldeményeket juttassunk a világ és az üzletemberek szeméi elé.

A párisi kiállításnál nem lehet szó arról, hogy erdőterményeink nagy-tömegű vagy nagy-méretű egyedeivel, avagy holmi ritkaságokkal jelenjünk meg, elég lesz oda legfennebb a rendes vasuti szállításnál általában használni szokott méretek határáig terjedő faválasztékokat küldeni, illetőleg a tömegesen való eladhatásra, rendelkezésre álló anyagainkat, minők kétségkívül a tölgy- és luczkéreg is, kisebb mennyiségben de minőségük hű bemutatásával kiállítani. Ehez képest annak sem lehet helye, hogy feltünni-vágyás, vagy másokat felülmulni kívánó, különben dicséretes törekvés ingere által ösztönözve, olyan lényegökre nézve minutiosus tárgyak kiállításába bocsátkozzunk, melyek magukban véve szépek lehetnek ugyan, de az erdőgazdaság érdekeinek épen semmi gyakorlati hasznot vagy szolgálatot nem tesznek, míg másfelől tetemes összegű költségeket igényelnek, milyenekre ismét sem egyesnek, sem az államnak jelen nyomasztó viszonyaink között pénze

nem lehet. Ugyanezt egyébiránt ajánlatos lenne más ágazatok kiállításánál is gondos figyelemre méltatni.

A kiállításban való részvétel módozatai most könnyebbek mint voltak bármikor, helybért nem kell fizetni, az erdészeti tárgyak szállítási díját a kiállítás céljaira engedélyezett országos költségekből az állam fedezi. A kiállításra szánt tárgyakat pedig saját költségén még előlegesen meg fogja bíraltatni.

Azon körülmény, hogy Németország nem vesz részt a kiállításban, minket tartózkodásra vagy elmaradásra épen nem indíthat, a jelentékenyebb üzletemberek, ha nem fognak is kiállítani, de bizonyára elmennek a kiállítást megnézni, s ha találnak ott maguk részére felhasználhatót, azt, háttérbe szorítva a politikát, igyekezni is fognak igénybe venni. Reánk nézve az a fő irányadó, hogy Svéd-, Norvég- és Oroszországok megfognak jelenni, minket pedig szemben ezekkel, Franciaországba már megkezdett fakivitelünk fenntartásának és növelésének érdeke indít a megjelenésre, indít pedig még azért is, hogy legalább eddig küzdéssel és áldozatokkal nyert piaczi helyzetünket ne kockáztassuk.

A kiállítandó tárgyak folyó évi június 15-ig, vagy az illető vidéki, vagy az országos központi bizottságnál, vagy az Országos Erdészeti-Egyesületnél jelenthetők be, s mi óhajtjuk, hogy ezt erdőbirtokosaink és fakereskedőink minél nagyobb számban tegyék.

Már fennebb jeleztük azt, hogy oly anyagok kiállítása kívánatos, melyekből tömegesebb mennyiséget szállíthatunk ki, minthogy pedig a kiállításra kiküldött anyag pusztá megjelenése és felmutatása egymagában még nem elegendő a felmerülő üzleti kérdések megfelelésére, itt ismételve hangsúlyozzuk és teljesítésre ajánljuk azon indítványunkat, melyet a folyó évi február-hó 26-án tartott országos szakértekezlet is elfogadott, s melyszerint a kiállítandó tárgyakhoz legalább a következő

gazdasági statisztikai adatok melléklendők, u. m.: mennyi bocsátható azokból évenként eladásra, hány évig, mily áron helyt az erdőben, vagy a legközelebbi vasut és hajózási állomáson, mennyi az illető vidék kézi napszáma és a kettős fogatok utáni fuvarbér?

Mi a magyar erdészetnek a párisi kiállításban való részvételét szükségesnek ismerjük, s ezt menten minden más arra indító októl egyedül és kizárólag kereskedelmi szempontból azért tartjuk teljesítendőnek, mert erdőgazdaságunk érdekeivel ellenkezőnek ismernők azt, ha a világkereskedelem igényeit minden tekintetben bátran kiálló faanyagainkkal elmaradnánk oly versenyről, mely következményeiben hivatva lett a mindennapi élet szükségleteinek fedezésére szolgáló jó és biztos forrásokat föltárni és megismertetni.

Bedő Albert.

Az osztrák erdészeti congressus határozatai.

A második osztrák erdészeti congressus, mely f. évi márczius-hó 12-én nyitott meg Bécsben az ottani gazdasági egyesület termében s 15-én záratott be, több olyan kérdéssel foglalkozott, mely természeténél fogva e lapok olvasóit is érdekelheti; jónak látjuk tehát a négy napi tanácskozás eredményét rövid kivonatban közölni.

A tanácskozás első tárgyát egy már sokat vitatott, de még eléggé nem tisztázott kérdés, az erdők befolyása valamely vidék vagy ország művelődési állapotára képezte. A két értekezés közül, melyeknek egyikét az osztrák birodalmi erdészeti egyesület, másikat a bécsi gazdasági egyesület erdészeti osztálya terjesztette a congressus elé, az utóbbi lett a tanácskozás alapjául elfogadva. A birodalmi erdészeti egyesület